

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mariae Virginis Sacratiss. Miracvlorvm Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XX. Latronis obtruncati, cleme[n]tiæ mater funus sequitur,
illudq. adiutans curat; & caput trunco coniungit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

pro peccatis nostris supplicium sustulit, miserum uenia statim prosecutus est; ac matrem erexit, & subleuauit. Iuuenis è templo ob admissam culpam moestus; & ob impetratam pacem lætissimus abiit. miles eundem subiecutus est, qui ea, quae acciderant diligenter perspexerat; rogauitq., cur nam turgidi oculi rubescerent. Factum iuuenis celare conabatur: sed dixit miles, non clam se esse; quam molestia eius animus tantoperè occupatus, & oppressus fuisset. Interim eum ad pristinam iucunditatem reuocare nõ distulit. Sibi. n. unicam filiam esse dixit; quam cum summa dote, ac bonis omnib., quae empta fuerant, ei uxorem dare decreuerat. libentissimè ei rei ipso annuente, nuptiae celebrantur; & dotis causã, bona, quae profuderat, uniuersa à focero dantur. Quinetiam idè pollicitus est à se post mortem illum heredem institutum iri. Iuuenis uerò, quandiu uixit, postea ex animo semper Virginem ueneratus est; & immortalia beneficia ab ea accepta, immortalib. laudib. prosequi studuit.

MIRAC. VIRG. XX.

Latronis obtruncati, clemètia mater suus sequitur; illudq. adiutans curat; & caput trunco coniungit.

IN filia Tridento proxima tam efferus latro latebat; ut uiatores omneis reb. omnib. spoliaret: quòd si qui eius impetum repellere conabantur, eos etiã crudelissimè interimibat. Fortè illac iter habebat D. Dominici monachus, quem, quia benenumatum existimabat, mortis metum inferens, ut se re-

2119

cta

eta per filiam sequeretur, impulit. Dum iter per de-
 uia loca haberent; quae fuit de latrone monachus, cu-
 iusnam ordinis, aut conditionis esset. Is nomen, stu-
 dia, ac uitae genus diligenter aperuit, quem monachus
 accusare institit; quod iam in scelerib. consensens,
 nondum respiscendi, uel ad se redeundi, consilium ca-
 peret. Non aliter se de ea re cogitare, respondit la-
 tro; ac si bellua esset, uel animans rationis experts.
 Cum iam longiorib. spatiis progressi essent; rem Deo
 gratissimam pius uir se facturum iudicauit, si rectam
 in uiam perditum hominem reduxisset. Sciscitanti autem
 monaco, quinam anteaetae uitae mores fuissent; dixit
 perditus homo, se a teneris aleae deditum fuisse; cum
 aequalib. semper simulates gessisse, & illos consue-
 uisse criminari. Vbi natu grandior factus fuit; testa-
 tus est, una cum aetate quodcunq. flagitij genus cre-
 uisse; ita ut omnium eius provinciae facinorosorum
 dux esset. Quaerenti item coenobitae, an unquam po-
 stea ad memoria redigeret, se hinc ad cruciatu acer-
 nos perferendos abreptum iri; respondit idem, se nihil
 pensi habere; quia penitus anima perdita esset. Quod
 si rectum salutis iter ante oculos propositum fuisset;
 rogauit sanctus uir, an aliquando se ipse esset rece-
 pturus. Id sibi gratum futurum, affirmauit latro. Pro-
 misit igitur monachus, Christi gratiam conciliatum iri; si
 ebdomadae diem unum ieiunasset; nec quicquam mali
 eo die, Virginis merita respiciens, patrasset. Id liben-
 ter ipse adprobauit. Ad ieiunium autem, sibi illum
 ebdomadae die, qui Virgini dicatus est, praescripsit;
 quo saepe religionis gratia etiam a sociorum manib.,
 & feritate multos seruauit. Eodem die, quo ipse Vir-
 ginis

ginis ueneratione adductus, nulla arma gestabat, una cum plurimis aliis latronib. captus est. Tametsi prae strenui, & inuicti animi erat: nullam tamé eorum, qui ingruébāt, uim repellere conatus est, nec se unquam purgauit ullis uerbis; nec quicquam, dum captus Tridentum perduceretur, locutus est. Morti iam damnatus erat; sed eius pulchritudine allecti iudices, liberali. n. facie, & oris pulchritudine ualde excellebat, extremi supplicij poena mutata, eum in solas terras relegandum censuerunt. Id ipse ultrò recusauit, nolens ampliùs in mora esse flagitiorum suorum emeritis supplicij expiandorum. Itaq. ualde poenitens, palam, ac publicè sua omnia peccata protulit: ac testatus est, à se in toto uitae suae cursu, nihil unquã boni profectum fuisse, nisi ieiunium ab illo monaco praestitutum. Quamobrem extra urbis moenia obtruncatus, & ibidem sepultus est. Noctu, qui in murorum excubiis dispositi erant, propè locum, in quo humatus fuerat, accensa lumina, quae de coelo demissa fuerant, perspexerunt. Vbi propiùs uidendi desiderio accedunt, quinque matronas, aspectu uenerabiles uident. Capite autem mirificè trunco coniuncto, molliq. feretro statim frondib. contexto, quattuor ex illis cadauer extulerant. Quinta matrona aliarum pulcherrima, & ipsa lumine accèso funus curabat, ac sequebatur. Postquam una omnes ad ciuitatis portas profectae sunt; ibi deposuerunt cadauer. Ea res milites, qui in moenib. uigilias habebant, ferè exanimarāt; eùm ab una ex illis matronis, quae se apertè Dei matrè esse dicebat, eis iussum est; ut episcopo nunciarent; ne corpus illud, maximo honore, in templo sepe

D d lire

lire moraretur. Mane de hac re certior factus Antistes, cum sacerdotib. omnib. illuc se contulit; & sublata purpura, qua velatum cadauer erat, a diuncto capite uiso, maxima admiratione affectus est. Intentos oculos in purpuram illam defigens, quae tenuissima lana discreta erat; rem coelestem esse agnouit. Idcirco ueram militum dictis fidem adhibens, latronis cadauer non dissimili pompa extulit; ac si martyris corpus fuisset; illudq. in honesto, & sacro loco pie conditum est. Quare omnes fere, qui in ea prouincia degunt, diem illum Virginis religionem adductis, ieiunare inceperunt.

MIRAC. VIRG. XXI.

A Virgine quandoq. etiam post mortem illis opem ferri; qui eam sincerè colunt.

Adolescens clericus, licet in fluxae illius aetatis delicias facile nimis prolaberetur; tamè quotidie Virginem quinquaginta Angelicis salutationib. ter pie salutabat. Iam uerò diem suum obierat; cum paullò post ad uitam reuocatus, sibi cognatione coniunctae mulieri occurrit; eamq. ut sacerdotem arcesseret, rogauit. Post sacerdotis aduentum, planè peccata sua omnia confessus est; dixitq. cum uita excessisset, de trib. adeò grauib. flagitiis à cacodaemone in Christi conspectu, se accusatū fuisse, ut sibi periusti iudicis unam sententiā eo tempore, moriendum esse existimaret. At clementissimae ipsius iudicis matris precib. impetratum fuisse testabatur;

inc b d

batur;